

Petelin.

(Slika. — Spisal Podgoričan.)

(Konec.)

Peti dan gre Skončar iskat petelina od soseda do soseda.

„Ali je pri vas naš petelin? Ali ste kaj videli našega petelina?“ izpraševal je skrbno ljudi. „Ušel nam je, ali se je pa izgubil. Že nekaj dni ga nismo videli.“

„Naka, nič ga ni bilo pri nas že nekaj dni; prej je pa gotovo vsak dan sem pridiral. Snedlo ga je kaj. Lisica prihaja v vas, in predvčerajšnjim se je vozil velik kragulj nad vasjo, da so vse kokoši v vežo privršale. — E, je že kje ostal.“

Take in jednake odgovore je dobival Skončar in naposled že obupaval, da dobi zopet svojega petelina. Pride do Zadnikovih, misleč, da ga tudi tu ne najde. Vendar pa, da bi se še bolj uveril, da ga ni nikjer, vpraša otroke, ki so se igrali na dvoru:

„Ali je pri vas naš petelin?“

„Mi nimamo petelina in tudi videli nismo nobenega“, odvrnejo otroci preprosto.

„Saj se mi je zdelo!“ vzdihne Skončar.

Očeta in matere ni bilo doma.

Takrat pa zapoje petelin na izbi. Glas sicer ni bil čist kakor navadno, Skončar je pa vendar spoznal glas svojega petelina; le zdelo se mu je, kakor bi ga nekdo tiščal, ali bi bil kje zaprt. Srce mu vzradoščeno zakopitlja in obraz mu zažari od veselja, ker se je našel izgubljeni petelin. Žival je bila morda spoznala glas svojega gospodarja in se je oglasila.

„Kaj lažete? Ali ni na izbi?“ posvari resno otroke, ki so bili tudi sami iznenajeni, ker še niso slišali petelina pod domačo streho.

Skončar gre kar sam na izbo. Daleč pod stražo najde skrit in z vrečo pokrit kurnik, katerega odkrije. Tu najde svojega ljubega belega petelina. Oslobodi ga tesne ječe, nese ga doli in potem po vasi tako očito, da ga je lahko vsakdo opazil.

„Ali si ga vendar našel? Kje je bil?“

„V kurniku na Zadnikovi izbi. Z vrečo je bil pokrit in pod stražo skrit“, odgovarjal je vsakomur.

„Jej! Ali res? — Kako je tje prišel?“ čudili so se ljudje.

On je pa skomizgnil z rameni in se nasmejal pomenljivo. Ljudje so mu umevno pomežikovali, češ, saj se poznamo.

Tako je prišel do srede vasi, do tiste velike lipe, ki raste sredi Velikega Osredka, kar privihra kričé za njim Zadnica. Ljudje so se pa shajali, radovedni, kaj bo.

Zadnica je bila kmalu za Skončarjem prišla domov, in otroci so ji brž povedali, da so Skončarjev oče našli petelina na izbi. Oh, kako se je ubožica prestrašila! Ni vedela, kaj bi počela. Pred oči ji je stopila vsa sramota zaradi petelina, na njeni izbi najdenega. Joj, kako slabo jo bodo sodili! Zaradi tega je bila brez uma, plane kvišku in zdirja za Skončarjem, dasi ni vedela, kaj bi storila in kako bi vso reč obrnila. Dohiti ga pod lipo, ko je Skončar Jeriču kazal najdenega petelina.

„Oj, ljudje božji! Lejte ščetino kosmato, iz kurnika mi je odnesel petelina! Iz kurnika, pravim, katerega sem imela na izbi“, zavpije Zadnica obupno. „Daj sem petelina!“

„Mólči, zgaga! Ali je tvoj petelin?“ Obrne se k njej in ji pomoli petelina pred oči.

Loška okoličanka v stari noši.